

Tässä on pätkä pidempää kirjoitusta. Keskustelu näyttää sen verran kuolleelta, joten laitan tänne mieltäni askarruttavat kysymykset. En ole tällaista kirjoittanut aikaisemmin, joten olen vähän eksesissä. Pysykö luonnoksessa mukana, kuka puhuu? Muut kysymykset ovat lopussa.

HULLU-UKKO — Minun täytyy päästä vessaan, Nicole sanoo. — Tuolla talon kulmalla on kahvila, näyttää aika rähjäiseltä paikalta. — Ei se mitään. — On epäkohteliasta käydä vain vessassa, ostamatta mitään, sanon. — Tommi, höllää liian tiukkaa moraaliasi, Nicole sanoo. — En voi. Ostan meille jotain. — Okei, tämän kerran. Kahvila on kuin Aki Kaurismäen elokuvasta. Sisäänkäynnin oikealla puolella pöydän äärellä istuu yksinäinen mies, tyhjä ilme kasvoilla. Miehen vastapäätä tuolin selkänojalla roikkuu farkkutakki. Takin omistajaa ei näy missään. Kahvilan takaosassa, neljän hengen pöydässä istuu nainen. Hän selailee lehteä, eivätkä muut asiakkaat kiinnosta häntä. Tiskin takana seisoo valkoisella huivilla hiukset peittänyt nainen. Hän ei puhu mitään. Naisen kasvoille lasittuneista rypyistä erottuvat pitkän elämän ääriiviivat kalpeilla kasvoilla. — Missä täällä on vessa, Nicole kysyy. Nainen ei puhu edelleenkään mitään, mutta heilauttaa päätä vasemmalle. Nicole lähtee naisen osoittamaa suuntaa. — Otan kaksi kahvia, lasin vettä ja kaurakeksin. — Neljä euroa, kahdeksankymmentä senttiä. — Tässä, ole hyvä. Ei vastausta, vain kassakoneen rutina. Eurolla edellisen päivän korvapuusteja, lukee lapussa vitriinin sisällä. Tarkemmin katsottuna, en ole varma monenko edellisen päivän. Nicole on taas dieetillä, joten hän ei syö mitään ylimääräistä. En ymmärrä miksi, koska syytä ei ole, ainakaan minun mielestä. Pannusta riittää kahvia vaivoin kahteen kuppiin. Toisesta kupista on haljennut pieni pala yläosasta. Nicole juo tavallisen kahvin mustana. Itselleni kaadan maitoa sekaan. Nostan kahvikupit, kaurakeksin ja lasin vettä tarjottimelle. En ehtinyt siirtyä tiskiltä pöydän suuntaan Nicolen liimautuessa kylkeeni. — Ei taakse voi mennä. Naisen hajuvedestä tulee pää kipeäksi ja tuolla on outo mies. Kannan tarjottimen ikkunan vieressä olevalle pöydälle ja istun selin sisäänkäyntiin. Nicole istuu edessäni olevalle tuolille. — Hyvä, et ottanut minulle kuin kahvin. Tai voisin ottaa keksistä palan. Keksi ei haljennut keskeltä, mutta pieni pala riitti Nicolelle. Taustalla kuuluu radion puheohjelma. Ylen turhia jorinoita, mitä joudun rahoittamaan pakkoverolla. — Takanasi oleva mies puhuu itseksensä, älä katso. — Ai puhuu? Luulin, että takana on radio päällä. — Kuuletko, mitä mies puhuu? — Aika hyvin. — Myrkyjen vaikutuksesta puhuminen on vaikeaa ja minua on pidetty hermostuneena, mies sanoo. — Nyt se tekee sormilla aseensa ja tähtää edessä olevaa takkia. — Eikö tuolilla istu kukaan? — Ei, selkänojalla on vain takki. — Luulin miehen ystävän olevan vessassa. — Vessa on yhden hengen, yhteinen miehille ja naisille, eikä siellä ollut muita. — Taas se osoittaa asejuttua takkia kohti. — Kukaan ei ole koskaan kertonut, mikä on operaation tarkoitus. Yritän kertoa siitä oman mielipiteeni, ymmärrätkö? Aluksi olin solidaarinen, en kommunisteille, vaan presidentille. Silloin kun jätin heidät, he sanoivat, että minut myrkytetään. — Minun täytyy mennä vessaan. — Et voi mennä nyt, minua pelottaa. — Kun karkasin sairaalasta, lopetin lääkkeiden käytön. Sairaalassa minut pakotettiin ottamaan Triptyliä 300 milligrammaa vuorokaudessa, 200 milligrammaa on yläraja. Ymmärrätkö vaaran? Agentit suorittivat myrkyttämisen sairaalassa niin salassa, että hoitohenkilökunta ei tiennyt siitä mitään. Kahvilaan tulee kaksi miestä. — Käy nyt nopeasti vessassa, kun en ole nyt yksin miehen lähellä. Vessan vieressä istuvan naisen hajuveden tuoksu on voimakas. Niin voimakas, että silmäni alkavat vuotamaan. Palattuani vessasta miehet olivat edelleen tiskillä, kuherrellen keskenään. Myyjä oli alkanut puhumaan ja sanoi, että leipuri ei ole tänään paikalla, joten korvapuustit ovat pakasteita ja lämmitetty uunissa. Tämä sopii miehille. — Itketkö, Nicole kysyy. — En, naisen hajuvesi oli todella voimakasta. — Taitaa miehet olla enemmänkin kuin kavereita, sanon. — Mitä sitten? He ovat ihania. — Pari gay-ukkoa, mitä noissa on ihanaa? — Tunnen monta samaa sukupuolta olevaa pariskuntaa,

jotka ovat todella mukavia. — Vai niin, itse en tunne ensimmäistäkään ja hyvä niin. — Nyt sanoit ikävästi. Saat lähteä kanssani jonain päivänä tutustumaan mukavaan pariskuntaan. — No, en todellakaan lähde. — Älä ole isäni kaltainen ahdasmielinen ihminen. Nicolen ilmeestä pystyisi lukemaan silmät kiinni sen, että nyt on parempi myöntyä. — Asia on harvinaisen selvä, lähden tutustumaan kyseiseen pariskuntaan. — Miksi isäsi on ahdasmielinen? — Isäni ottaa uskonasiat turhan tiukkaan. Hän haluaisi minun olevan samanlainen kuin itse on, mutta en halua olla. — Mies tekee taas sormilla aseensa ja osoittaa nyt toinen silmä suljettuna takkia. — Ymmärrätkö? Agenteilla on monia suunnitelmia. Taulut kääntyvät yöllä nukkuessani ylösalaisin, vaikka turvalukko on päällä! Siellä missä todistajia ei ole, häirintä on pahempaa. Kymmenistä ansoista olen selvinnyt hyvällä tuurilla. Kerro tämä, mitä sanoin, agenteillesi. En varoita toistamisen, seuraavalla kerralla käy huonosti! — En uskalla olla täällä. — Ota rauhallisesti, juon kahvin loppuun. Hän on joku harmiton kylähullu. — En pysty juomaan kahvia loppuun, taas mies tähtäilee. Miehet poistuivat paikalta, korvapuustit paperipussissa, toivottaen kaikille hyvää päivän jatkoa. Nicolen hymy oli muuttunut peloksi hänen katsoessa sohvalta istuvaa miestä. — Minua ei voida syyttää murhayrityksestä. Olen todettu moneen kertaan syyntakeettomaksi, ymmärrätkö? Tiskin takana jakkaralle istumaan siirtynyt nainen kuunteli miehen puheita ilme värähtämättä. Mies taitaa olla vakioasiakkaita. Lähdemme kahvilasta miehen jäädessä puhumaan takille. Ilmeisesti mielikuvitushenkilö ja hän olivat päässeet yhteisymmärrykseen. Miehen ”aseella” osoittelu loppui ja hän istui rennosti sohvalta kätet levällään selkänojalla. Mies iski silmää Nicolelle. — Aivan hirveä mies. Ihan kuin olisin nähnyt hänet aikaisemmin, Nicole sanoo. — Tuohon en osaa vastata. Lähdetäänkö kesällä picnicille Tokoinrantaan? — Otetaan peitto alustaksi ja eväät mukaan, Nicole sanoo. ***** Miten kannattaisi kirjoittaa kolmannen ”sivussa olevan” henkilön osalta? Näin? — Kuuletko mitä mies puhuu?